ప్రేమపూజారి

ఇమంది రామారావు

ప్రేమారావు పేరు మీకు కొంచెం ఆశ్చర్యంగానే వుండచ్చు నిజం.... ప్రేమారావు వున్నాడు. వర్షాలు కురిసినపుడు పిల్లాడు పుడితే వరుణారావని, మేఘాలు ఉరిమినపుడు పుడితే మేఘారావని, పుట్టిన పిల్లలు ఎవరూ దక్కకపోతే పెంటయ్యని, వల్లమాలిన ముద్దుల కొడుకుని పుల్లయ్యని, యిప్పటికే ఆంధ్రదేశం మారుమూలల గ్రామాల్లో పిలుచుకుంటున్న వాళ్ళలో ప్రేమారావు తల్లి దండ్రులూ వున్నారు. అలాగే ప్రేమారావూ వున్నాడు

ప్రేమారావు తల్లిదండ్రులు ఒక్కగానొక్క కొడుకు కదాని ముద్దుగా 'ప్రేమ' అని పిలుచు కుంటుండేవారు. ఈ పిలుపు మరి ఆడపిల్లని పిలిచినట్టు వుంది. మార్చమని ఆడపిల్లలు అల్లరి చేస్తే 'రావు' తగిలించారు. ప్రేమారావు నాలుగ్గోడల మధ్య పెరిగాడు. మనిషికి కావలసిన బరువుకంటే నాలుగింతలు పెరిగాడు అడ్డంగా. బి. యెస్సి అయిందని పించుకున్నాడు. లక్కీగా హెల్త్ మ్యూజియమ్‌లో ఎడ్యుకేటర్‌గా ఎపాయింట్ అయ్యాడు. పదిహేను వందల జీతం. జీతంతో పని లేకుండా మరో రెండు వేలదాకా ఇళ్ళ అద్దెలు. యింకా తాత ముత్తాతల స్వార్జితం కూడా ప్రేమారావుకే చెందుతుంది. ఒక విధంగా ప్రేమారావు అదృష్టవంతుడే!

మరోలా ఆలోచిస్తే ప్రేమారావు చాలా దుర దృష్టవంతుడు ప్రేమారావుకి యిల్లూ కాలేజీ, చదువూ, ప్రస్తుతం ఆఫీసూ, యిల్లూ ఒకటి రెండు సార్లు వెంకటేశ్వర వైభవం. సీతాకళ్యాణం లాంటి సినిమాలు చూడటం తప్ప మిగతా ప్రపంచజ్ఞానం శూన్యమై పోయింది. ప్రేమారావు జీవితంలో 'ప్రేమ'కు చోటు లేకుండా ఎంతకాలం యాంత్రికంగా గడిచిపోయిందో అర్థమయ్యింది. యిక మరో సమయం కూడా వేస్టు చేయకుండా, ఎవర్నయినా ఒక అమ్మాయిని అర్జంటుగా ప్రేమించేయాలని నిర్ణయానికొచ్చేశాడు. ఎవర్ని ప్రేమించాలి? అనసూయని ప్రేమిస్తే! పాపం పూర్ టైపిస్ట్.... మొగుడు కూడా పోయాడు. ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందో అసలు తన పర్సనాలిటీ చూసి భయపడే ఆడవాళ్ళ శాతమే ఎక్కువ. టైము చూశాడు. అయిదు కావస్తోంది. యింకో పది నిముషాల్లో అనసూయ ఫైల్సు తీసుకొని తనదగ్గర కొస్తుంది. టెకిల్ చేసే యిచ్చు అనుకొంటూ మొహాన్ని మూడుసార్లు హేండ్‌కితో పట్టి పట్టి తుడుచుకున్నాడు. యింతలో అనసూయ రానే వచ్చింది. పైట చుట్టూతా కప్పుకుంది. అలా పైట కప్పుకోవడం ప్రేమారావు కేం బాగోలేదు. చిరు నవ్వుతో ఫైల్సు టెబులు మీద వుంచుతూ "ఏవిటి.... 'అలా చూస్తున్నారు?" అని సన్నటి నవ్వురువ్వింది. అనసూయ అలా నవ్వుతుందనుకోలేదు. ఆమె నవ్వితే నవమినాటి వెన్నెల్లా వుంటుంది. "నిన్నూ.... నీ అందాన్ని!" అన్నాడు హస్కీ గొంతుతో అతగాడి భాష ఆమెకు అర్థమయిపోయింది.

"రేపు నాకు శలవు కావాలంటే! ఆఫీసులో వర్క్‌లోడ్ గురించి నాకు తెలుసు అయినా తప్పని సరి పరిస్థితిలో అడుగుతున్నాను!" అంది అనసూయ చిన్నగా నవ్వి.

అనసూయ మళ్ళీ నవ్వింది. సరాసరి గుండెల్లోకి దూసుకు పోయేలా నవ్వింది. తన మీద యిష్టం లేకపోతే. ఎందుకు యింత సన్నగా. యింత చిన్నగా నవ్వుతోంది. "అనసూయా! రేపు ఒక్కనాడే కాకపోతే అవసరం వుందనుకుంటే వారం రోజులు తీసుకో... నేను కాదంటానా? నాగురించి నీకు బాగా తెలుసు. నేను చాలా ఫ్రాంక్. నా మనసులో ఏది దాచుకోలేను అందుకే చెప్పేస్తున్నాను. "అనసూయా.... ఐ.... ఐ... లవ్... యూ!" అంటూ చటుక్కున ఆమెను దగ్గరకు లాక్కున్నాడు. అంతే! ప్రేమారావు చెంప చెళ్మంది. అనసూయ పరుగులాంటి నడకతో వెళ్ళిపోయింది.

*　　　*　　　*

ప్రేమారావుకి ప్రేమపిచ్చి పట్టుకుంది అన్నది ఆఫీసులో బాగా ఎస్టాబ్లిష్ అయ్యింది అనసూయ పుణ్యమా అంటూ – అనసూయ చెంప దెబ్బ తగిలిన తరువాత ప్రేమారావుకి చాలా కాలం ప్రేమ పైత్యం ప్రకోపించ లేదు. ఒక రోజు షడన్‌గా ప్రేమారావుకి ప్రాణ స్నేహితుడు కరుణాకర్ కనిపించాడు. హైదరాబాద్‌లో మూడు నెలల పాటు సివిల్ సప్లైస్‌లో సూపర్‌వైజర్‌గా ట్రైనింగ్ కోసం వచ్చానని చెప్పేడు. ప్రేమారావుకి కరుణాకర్‌కి ప్లస్‌కి మైనస్ మధ్య వున్నంత తేడా వుంది. తూర్పుకి పడమరకి

మధ్య వున్నంత వ్యత్యాసముంది. అయినా ప్రాణ స్నేహితులు. కరుణాకర్. ఎంత అందంగా వుంటాడో అంత అందంగా మాట్లాడ గలడు. కరుణాకర్‌తో ఇట్టే పొద్దు గడిచి పోతుంది. ప్రేమారావు యింట్లో బస చేశాడు కరుణాకర్ ప్రతిరోజూ రాత్రి నిద్రపోయే ముందు తనకు సిటీలో తటస్థించిన అమ్మాయిల్ని గురించి. రోజుకో ప్రేమకథ వర్ణించి మరి చెబుతుంటే ప్రేమారావుకి పిచ్చెక్కి పోయింది. 'ఒరే కరుణా' నన్ను మరెవరూ ప్రేమించ రేమోరా. మనిషిని రోజు రోజుకి అష్టంగా పెరిగి పోతున్నాను కదూ" అడిగాడు అమాయకంగా. అలా ప్రేమారావు దీనంగా 'ప్రేమ' కోసం పరితపిస్తుంటే నిజంగానే కరుణాకర్‌కి జాలేసింది

నీకేంరా నువ్వూ హాండ్‌సమ్‌గానే వుంటావు. కాపంటే లౌక్యం తెలీదు. సరే. రేపు నీకో అందమయిన పెయిర్‌ని సెటప్ చేస్తాను, జాగ్రత్తగా మానేజ్ చేసుకో'' అన్నాడు అభయ హస్తం యిస్తూ. ప్రేమారావు కంటికి కరుణాకర్ తిరుపతి వెంకటేశ్వరుడిలా కనిపించాడు. రేపే తన జీవితంలో మధురమయిన రోజు. తెల్లవార్లూ ప్రేమారావుకి నిద్ర పట్టింది కాదు

'ఫర్‌వాన్స్'లో బ్లాక్ సండే ఆడుతోంది అక్కడ సెటప్ చేశాడు కరుణాకర్. రెడీగా థియేటర్ దగ్గర ఇద్దరమ్మాయిలు తమ కోసమే వెయిట్ చేస్తున్నట్టుగా కనిపించారు. కరుణాకర్ కనిపించగానే సుధారాణి ఎగిరి గంతేసి హాయ్ కరుణా!' అంటూ కరచాలనం చేసింది. ప్రేమారావు ఒక వెర్రి నవ్వు నవ్వి తనను పరిచయం చెయ్యమని కరుణాకర్ చెయ్యి గోకాడు పరిచయం చేశాడు. ఆమె! ఆమె పేరు లలిత! నిజంగానే లలితంగా వుంది. 'నైస్ టు మీట్‌యూ!" అంటూ చెయ్యి చాపేడు ప్రేమారావు లలిత తీయగా నవ్వి పైటతో మొహం అద్దుకొంది

సినిమా స్టార్టయ్యింది ఒరేయ్ నా గురించి అంతా చెప్పేవా' అంటూ కరుణాకర్ చెవిలో

ప్రేమ పూజారి

గొణిగాడు ప్రేమారావు కరుణాకర్‌కి చికాకు అనిపించి. "హుష్... కీప్ క్వయిట్.. అన్నీ జాగ్రత్త పడ్డాను గో ఎ హెడ్" అన్నాడు. మొత్తం అర్థమయ్యేలా... సినిమా జరుగుతోంది తెరమీద మారు దృశ్యాలతో బాటు కరుణాకర్ సుధారాణిల ప్రవర్తన కూడా మారుతోంది సుధారాణి సొంతం కరుణాకర్ ఒడిలో వాలి పోయింది. లలిత మాత్రం సినిమా చూడ్డంలో నిమగ్నమయి పోతూనే చెయి తగిలించింది. ప్రేమారావు చటుక్కున చేయిని తన చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. లలిత కిసుక్కున నవ్వింది. ప్రేమారావుకి కొండంత ధైర్యం వచ్చేసింది. సినిమాలో కమేడియన్ చేస్తున్న కామెడీని ఎంటర్‌టియిన్ చేస్తుంది లలిత. తనూ నవ్వుతూ శృతి గలిపేడు మనసులోనే కరుణాకర్ శతకోటి థాంక్స్‌లు చెప్పేసుకున్నాడు.

"మీరేం చేస్తుంటారు?" మాట కలిపేడు. ప్రేమారావు.

'సి. బి. ఐ.లో క్లార్క్" అంది తీయగా. తను మీరేం చేస్తుంటారు? అని అడుగుతుందను కొని గొంతు సవరించుకొని ఆగిపోయాడు. గాని ఆ ప్రశ్న అడగలేదు. మరో ప్రశ్న అడిగింది.

"మీకు పెళ్ళయ్యిందా?" అంది ఆసక్తిగా లలిత ప్రేమారావు గుండె ఝల్లు మంది ఏం సమాధానం చెప్పాలో తెలీని అయోమయ పరిస్థితి ఆలోచనలో పడ్డాడు. పెళ్ళికాలేదింకా" అంటే పెళ్ళి చేసుకో మంటుంది ఇప్పట్లో తనను పెళ్ళి చేసుకొనే వాళ్ళు కాదు తనకు కావలసింది ప్రేమించేవాళ్ళు.

"మాట్లాడరేం?" చేతొత్తి కుదుపుతూ చనువుగా అడిగింది. "నాకు పెళ్ళయిందండి. బట్ షి ఈజ్ మాడ్... సింప్లి ఐ... హేట్ హెర్!" అన్నాడు సిరియస్‌గా. లలిత రియాక్టయ్యింది "ఓహ్.... సారి" అంటూ ప్రేమారావు చేతిలో నలుగుతోన్న చేతిని వెనక్కి తీసుకుంది. తెరమీద రొమేన్సు

జరుగుతోంది. కరుణాకర్ సుధారాణిని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు వింత చప్పుడు వినిపించింది. ప్రేమారావు వొంట్లో రక్తం ఉడికి పోతుంది. పక్కకి చూశాడు. కరుణాకర్ సుధారాణిని.... గ... ట్టి.... గా ముద్దు పెడుతునే వున్నాడు. యిక ఆగలేక పోయాడు. లలితను దగ్గరకు చటుక్కున లాక్కొని బలంగా 'ముద్దు" పెట్టుకో బోయాడు. అంతే! మళ్ళీ ప్రేమారావు మూతి వాచి పోయింది.

"యూ ఇడియట్!" అంటూ బయటకు నడిచింది. 'లలితగారూ.... లలితగారూ!" అంటూ వెంటబడ్డాడు ప్రేమారావు. ఆ వెనుక సుధారాణి కరుణాకర్ నడిచారు. వారికి విషయం అర్థం కాలేదు. "లలితగారూ.... సారి... కంట్రోల్ చేసుకోలేక పోయాను. క్షమించండి!" బ్రతిమాలాడు ప్రేమారావు.

"రాస్కెల్... కట్టుకున్న పెళ్ళాన్ని పిచ్చి దానికింద జమకట్టి బయట ప్రేమకలాపాలు కావలసి వచ్చాయా? నీకు మానెర్స్ వుందా" ఉక్రోషంగా అడిగింది. కరుణాకర్‌కి తల తిరిగి పోయింది.

"లలితగారూ... మీరు "ప్రేమను" అపార్థం చేసుకుంటున్నారు. ఆయన కింకా పెళ్ళి కాలేదు. అందుకే మిమ్మల్ని పరిచయం చేసింది. వాడు యింతవరకు కఠినమయిన బ్రహ్మచర్యాన్ని సాధించాడు!" అంటూ ప్రేమారావు బ్రహ్మచర్యాన్ని గొప్పగా చెప్పేడు. అందుకు లలిత శాంతం వహిస్తుందేమో అనుకున్నాడు. అయితే ఆమె మరింత రెచ్చి పోయింది.

'అంటే అబద్ధాలు ఆడటం ఆయనకు వెన్నతో పెట్టిన విద్యన్న మాట యి... పెళ్ళికాక ముందే యిన్ని అబద్ధాలు ఆడినవాడు రేపు పెళ్ళయ్యేక మరెంత మోసం చేస్తాడో ఛీ! ఛీ! ఎంత బరితెగించాడు" అంటూ కోపంగా ఆటోలో కూర్చుంది లలిత. సుధారాణి లలితని ఫాలో అయ్యింది. "ఆటో పోనివ్!" ఎక్కడికో చెప్పకుండా అరిచింది. ఆటో ప్రేమారావుకి, కరుణాకర్‌కి సవియర్‌గా వార్నింగ్ యిచ్చినట్టు అరిచి స్టార్టయ్యింది.

"ప్రేమారావ్ ఎంత పని చేశావ్‌రా! పెళ్ళయ్యిందని అబద్ధం ఎందుకు చెప్పేవురా రాస్కెల్!" అన్నాడు చిరుకోపంతో. ఏం చేయనురా. యిక ముందు ఏది నా స్వంత తెలివి తేటలతో ఆలోచించను. నీ మీద ఒట్టు.... సరేనా?" అంటూ జాలిగా కరుణాకర్ కళ్ళల్లోకి చూస్తూ స్కూటర్ ఎక్కేడు

★ ★ ★ ★

కరుణాకర్ చెల్లి 'శాంత' వచ్చి నెలరోజులయింది. 'శాంత' చాలా అందంగా వుంటుంది. చాలా రిజర్వ్‌డుగా వుంటుంది. కరుణాకర్‌కి మరో పది రోజుల్లో ట్రైనింగ్ పూర్తవుతుంది. కరుణాకర్ వెళ్ళిపోతే అసలు ప్రేమ చిట్కాలు చెప్పేవాళ్ళే కరువయి పోతారు. 'చెల్లి'కి హైదరాబాద్ సిటీ చూపించడంలో అసలు కరుణాకర్ ప్రేమారావుతో మాట్లాడ్డానికే వీలు చిక్కడం లేదు. ఒక రోజు

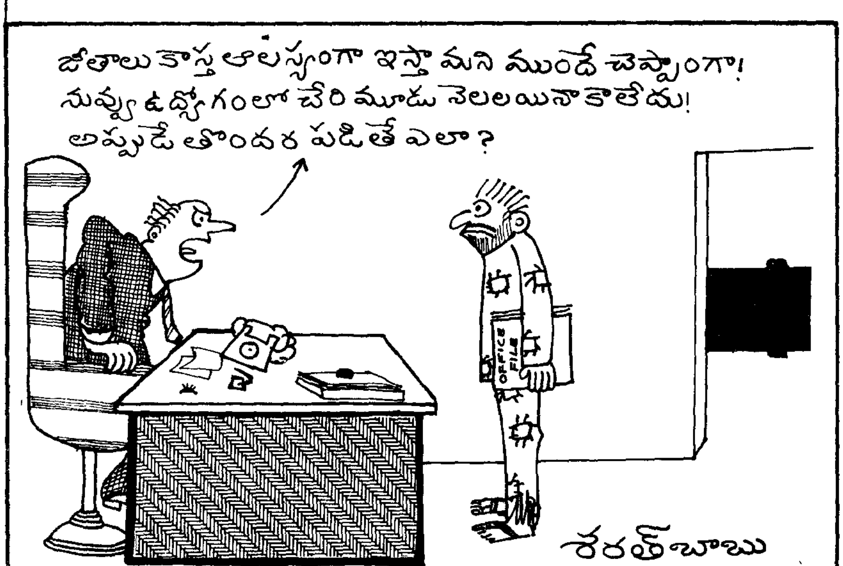

తెలిగ్గా కరుణాకర్ వాలు కుర్చీలో పడుకొని సిగరెట్ రిలాక్సింగ్‌గా కాలుస్తున్నాడు.

"ఒరేయ్ కరుణా! నువు మరో పది రోజుల్లో వెళ్ళిపోతావు. ఎలా ముదిరిపోయిందో నాలో ఈ ప్రేమ పైత్యం. నేను ఎవర్నో ఒకర్ని వెంటనే ప్రేమించకపోతే బ్రతకనేమోరా. ఆఫీసులో అందరికీ తెలిసిపోయింది. యిరుగు పొరుగులూ అదోలా 'నన్ను' జాలిగా చూస్తున్నార్రా. ప్లీజ్... ప్లీజ్! ప్రేమసూత్రాలు చెప్పరా. యివ్వి రెండూ చేతులు కావురా!" అంటూ చేతులు పట్టుకున్నాడు.

కరుణాకర్ సిగరెట్ చివరిదమ్ము పీల్చి, పారేసి ఒరేయ్ ప్రేమా! అసలు ఈ ప్రపంచంలో ఎవడయినా ఆడదాన్ని ప్రేమించేందుకు పరుగెత్తే ముందు కొన్ని ఫండమెంటల్స్ తెలుసుకోవాల్రా. ఎవరయినా ఒకమ్మాయిని ప్రేమించాలనుకుంటే ఆ అమ్మాయిలో అందంగురించి. ఆ అమ్మాయిలో ఆకర్షణలు గురించి. నోరు నెప్పి పెట్టే దాకా పొగడాలి. ఆమె నవ్వు మీద, ఆమె చూపుల మీద, ఆమె నడక మీద, తన కొచ్చిన, తనకు తెలిసిన అందమయిన తియని మాటలన్ని ప్రయోగించాలి. కవిత్వం చెప్పాలి. ఆమె కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూడాలి. చూపుల్లో చూపు కలిశాక పెదవుల మీద చిరునవ్వు రంగరించుకుంటూ మాట్లాడటం మొదలు పెట్టాలి!"

మంత్ర ముగ్ధుడులా వింటున్నాడు ప్రేమారావు. నువ్వు ఎంత సేపు మాట్లాడినా పెదవుల మీద నవ్వు చెదిరిపోకుండా జాగ్రత్త పడాలి. ఆమె కూడా నీలా చేసిందనుకో.... డిస్పర్స్ అయినపుడు టాటా చెప్పాలి. రెండవ రోజు షేక్ హాండ్ యివ్వాలి. మూడవ రోజు "ముద్దు" పెట్టుకోవాలి. అయితే యివన్ని చాలా కేర్‌ఫుల్‌గా చేయాలి. ఒళ్ళు దగ్గరుంచుకొని, నియమనిష్ఠలతో చేయాలి. ఏమాత్రం అజాగ్రత్తగా వున్నా... అది అది నీ అదృష్టం మీద ఆధారపడి వుంటుంది. 'చెయ్యా-చెప్పా' అన్నది అంటూ తారకమంత్రం పూర్తి చేశాడు. ప్రేమారావుకి జ్ఞానోదయం అయిన ఫీలింగు కలిగింది.

బుర్రలో వెయ్యి వోల్టుల బల్బు వెలిగినట్లయ్యింది మరోసారి కరుణాకర్ చెప్పిన ప్రేమసూత్రాలన్ని ప్రేమారావు మననం చేసుకున్నాడు. ఎదురింటి పార్వతిలో చాలా వరకు కరుణాకర్ చెప్పిన గుణాలు వున్నాయి. తనగురించి ఎదురు చూడటం. తను నవ్వితే నవ్వడం తను ఆఫీసు నుండి రాగానే పనికల్పించుకొని యింటికి రావడం. కల్పించుకొని మాట్లాడ్డం యి... రాగానే చేస్తుంది. అయితే యింకేం? ప్రేమించేయొచ్చన్న మాట. ఒకటి రెండు సార్లు పార్వతిని మొట్టికాయలు కూడా పెట్టాడు. తాను చెప్పు తియలేదు. చెయ్యి వేసుకోలేదు. అంటే... లైను క్లియరయి పోయిందన్న మాట!

పార్వతి రావడం. గంటల తరబడి మాట్లాడటమూ జరిగిపోయింది. లేచి నిలబడి, యింటికి వెడతానంది. షేక్‌హాండ్ తీసుకున్నాడు. యిక మిగిలిందల్లా 'ముద్దు' ఒక్కటే. పార్వతి ధోరణి చూస్తుంటే అదేమంత పెద్ద సమస్యనిపించడం లేదు. పార్వతిని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. చటుక్కున ఆమె పెదవులందుకున్నాడు. అంతే! పార్వతి విదిలించుకుంది. కాలి చెప్పు తీసింది.

"ఛీ ఛీ! యింతేనా నన్ను అర్థం చేసుకున్నావ్. నిన్ను.... నిన్ను...." అంటూ మళ్ళీ చెప్పు నేలకేసి కొట్టింది. ఆ చెప్పుతో తన మొహం పచ్చడి చేసినట్లనిపించింది ప్రేమారావుకి.

"పార్వతీ.... ఏంటిది?" అన్నాడు అయోమయంగా చూస్తూ. పార్వతి కళ్ళు చింత నిప్పుల్లా మారిపోయాయి. "నువు మంచివాడివనుకున్నాను. ఏ చెత్త అలవాట్లు లేని మనిషివని. నతో స్నేహం చేశాను. చదువుకున్న వాడివని, సంస్కారం తెలిసిన వాడివనీ కాస్తంత చనువుగా వుంటే. యిదేం పోయేకాలం?" అంటూ కడిగేసింది.

"లేదు.... లేదు పార్వతీ నువు నన్ను మోసం చేశావు. నాతో నవ్వుతూ మాట్లాడావ్. నా కళ్ళల్లో కళ్ళు పెట్టి చూసావ్. నేను చూస్తుండగా పైట జార్చావ్. నన్ను పూసుకొంటూ తిరిగావ్. నాకు టాటా చెప్పేవు. షేక్ హాండిచ్చావు. యివ్వంది అదొకటే.... ముద్దొకటే... నన్ను అమాయకుణ్ని చేసి ఏడిపిస్తున్నావ్. యిది న్యాయం కాదు!" అంటూ ఏడ్చినంత పని చేశాడు ప్రేమారావు. అతని మాటలకి. నవ్వాలో ఏడవాలో తెలిసింది కాదు పార్వతికి.

"చూడు మిస్టర్ ప్రేమారావ్.... యివన్నీ నీకుగా నువ్వు కల్పించుకున్నవి. నీలో నువ్వు గోరంతల్ని కొండంతలు చేసి ఊహించుకున్నవే. ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకో! నెల రోజుల పరిచయంలోనే నీ కోరికలు తీర్చే స్థాయికి వచ్చిన ఏ ఆడది సంసారికాదు పిచ్చి తిరుగుబోతు అయి వుంటుంది నీలాగా. అలాంటి వారిదగ్గర నీ ఆటలు సాగుతాయి. ఈ విషయం మా పెద్దవాళ్ళకు చెప్పేనంటే నువు చెప్పుల్లేకుండా అయిపోతావ్... మైండిట్" అంటూ మొహాన ఊసినంత పనిచేసి చకచకా నడుచుకొంటూ వెళ్ళిపోయింది. ప్రేమారావు తల గోక్కున్నాడు. కరుణాకర్ ప్రేమసూత్రాలు తప్పా? కరెక్టుగానే ఫాలో అయ్యేనే. అంటే ప్రేమకు నెలరోజులు వ్యవధి చాలదన్న మాట.... ఏవిటో ఈ ప్రేమ పిచ్చి.... తన ప్రేమ ఎప్పుడు ఫలిస్తుందో. శూన్యంలోకి చూశాడు భూమితో బాటు ఆకాశం కూడా గిర్రున తిరుగుతున్నట్టనిపించింది.

* * *

కరుణాకర్ పగలబడి నవ్వాడు. 'ప్రేమారావు' అనుభవాలు విన్నాక 'శాంత' పొట్ట చెక్కలయ్యేలా నవ్వకుండా వుండలేక పోయింది ప్రేమారావ్ మౌనంగా ఆఫీసుకు వెళ్ళిపోయాడు.కరుణాకర్ మరో రెండు రోజుల్లో చెల్లితో స్వగ్రామం ప్రయాణానికి అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తి చేశాడు.

శాంత మనసు అదే పనిగా ప్రేమారావ్‌ని గురించి ఆలోచిస్తోంది. ఎంత అమాయకుడు! ఏ అలవాట్లు లేని మనిషి ప్రేమారావు నిజంగా 'ప్రేమ'కు అర్హుడుకాడా?... ఊహుం ఎం దుక్కాడు. మనసులో కోటి ఆలోచనలు.

సాయింత్రం ఆఫీసు నుండి ఎర్లీగానే వచ్చాడు ప్రేమారావు. కరుణాకర్ యింకా యింటికి రాలేదు. వెధవ! సుధారాణితో ఏసినిమాకో చెక్కేసివుంటాడు.

శాసనాలకన్నా మిన్నగా
దేశాన్ని శాసించే
ఇద్దరు మాఫియా లీడర్ల కథ_
యండమూరి వీరేంద్రనాథ్
మరణమృదంగం
రూ-30/-
నవభారత్ బుక్ హౌస్, కార్ల్‌మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

వున్న రెండు రోజులూ తనతో హాయిగా గడపచ్చు కదా- వీడొక్కడే మహా రోమియో అయినట్టు తిట్టుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

శాంత అందంగా అలంకరించుకుంది మునుపటి కంటే "కాఫీ తీసుకోండి" శాంత మాటలు కొత్తగా అనిపించాయి. కాఫీ తాగాడు కాఫీ 'రుచి'లో మార్పు కనిపించింది. కాఫీ 'నీలా' చాలా చాలా బావుంది. అన్నాడు శాంత సిగ్గుతో తల వంచుకుంది అలా శాంత సిగ్గుపడటం ప్రేమారావుకి ఏదోలా అనిపించింది.

"రెండ్రోజుల్లో మేము వెళ్ళిపోతున్నాం! అంది శాంత ఆ గొంతులో ఏదో తెలియని బాధ చోటు చేసుకుంది. "మంచిది! అన్నాడు తన వైపు చూడకుండానే. శాంత ప్రేమారావు యిలాంటి సమాధానం యిస్తాడనుకోలేదు.

"మేము వెళ్ళిపోతుంటే మీకు బాధగా లేదూ?" అనడిగింది మరికాస్త దగ్గరగా వచ్చి. ప్రేమారావు పేలవంగా నవ్వాడు. 'బాధగా వుంటే మాత్రం గవర్నమెంటు ఉద్యోగం చేయక తప్పదు కదా!" అన్నాడు పెద్ద అనుభవస్థుడిలా ఫోజు పెడుతూ.

"అది కాదండి నా గురించి మీరేమనుకుంటున్నారు?" అనడిగింది హస్కీగా. ప్రేమారావు శాంత కాలికేసి చూశాడు చెప్పుల్లేవు మొహంలోకి చూశాడు ప్రసన్నంగా వుంది. శాంత ధోరణి అర్థం కాలేదు.

"అసలు నన్ను గురించి నువ్వేమనుకుంటున్నావో నాకర్థం కావడం లేదు!" అన్నాడు ట్యూబులైటులా మొహంపెట్టి.

"చెప్పనా!" అంది తీయగా.

"వెంటనే చెప్పెయ్" అన్నాడు కంగారుగా.

"ఏవండి. నేను వచ్చినప్పటి నుండి గమనిస్తున్నాను. మీరు చాలా మంచివారండి. మీలో అవలక్షణాలు ఏవీ లేవు. మీరు చాలా అమాయకులండి. అందుకే .. మీరంటే .. మీరంటే నా కిష్టం.. మిమ్మల్ని .. మిమ్మల్ని నేను.. ప్రేమిస్తున్నానండి... మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే అన్నయ్యతో చెప్పి పెళ్ళి కూడా చేసుకుంటానండి!" అంది శాంత. ప్రేమారావు గుండెఝల్లుమంది. ఆపాదమస్తకం వణుకు పుడుతోంది. తనను .. తనను ఒకమ్మాయి ప్రేమించానని. తనే కోరి చెప్పడమా! నో. ఒక్కసారే ఈ సృష్టి అంతా స్థంభించుకు పోయినట్లనిపించింది. ఒక ఆడది కోరి "ఐ లవ్ యూ" అంటూ మగవాడ్ని దగ్గరకు తీసుకుంది అంటే, ఒక నెల రోజుల్లో పెళ్ళి దాకా వచ్చేసిందంటే "అది" తప్పనిసరిగా తిరుగుబోతై వుండాలి. పార్వతి చెప్పింది – అంతే! శరిరంలో రక్తం మరింత దుడుగ్గా ప్రవహించ సాగింది. కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి. పిడికిలి బిగిసింది.

'ఏవన్నావ్ మళ్ళి అనూ!" అన్నాడు సీరియస్‌గా. శాంత ఏమాత్రం చలించలేదు. 'ద్యూప్' చేస్తున్నాడనుకుంది. న వ్వి ం ది. "ఒక్కసారేవిటండి.. వందసార్లు .. లక్ష సార్లంటాను. ఐ లవ్ యూ. ఐ లవ్ యూ. ఐ. లవ్.. యూ.. ఒ. కె?' అంది వెన్నెల్లా నవ్వుతూ.

ఇ·వేమన·పద్యాలు

తొత్తుతోటి పొందు తొఱ్ఱపెసల గింజ
ముచ్చుతోటి పొందు వచ్చునిందె
తలకు ముప్పువచ్చు ధరను తలారితో
పొందు సల్పు చెలికి పుడమి వేమ.

శాంత చెంప చెళ్మంది.

మరుక్షణంలో ప్రేమారావు చెంప చెళ్మంది.

కొట్టింది శాంత కాదు. కరుణాకర్. ప్రేమారావు కరుణాకర్‌ని స్థాణువులా చూస్తూ వుండిపోయాడు.

"రాస్కెల్! ఏవిట్రాయిది. నీ ప్రేమ పైత్యం తెలిసే మా చెల్లి యిక్కడికి వచ్చింది. అయితే నీలో మంచితనాన్ని చూసింది గాని నీ పిచ్చి ఆలోచనల్ని గురించి ఏ రోజూ ఆలోచించలేదు. మా చెల్లి నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానని చెప్పింది గాని, నీలా బరితెగించి ముద్దు పెట్టుకోలేదే. ఫూల్ 'ప్రేమ'కు కావలసింది అర్థం చేసుకొనే మనసు. అది నీకు లేదు. నీ జీవితం యింతే!", అంటూ వెంటనే ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యాడు.

ప్రేమారావుకి 'శాంత' పోకడ వింతగా తోచింది. తనే తొందరపడి చెయ్యి చేసుకున్నట్లు క్షణాలో నిర్ధారణకొచ్చేశాడు.

"కరుణా! వెళ్ళిపోతున్నావురా!" అని అడిగాడు కంట తడి పెడుతూ. కరుణాకర్ మాట్లాడలేదు కరుణాకర్ పక్కనే శాంత మౌనంగా కూర్చుంది.

"కరుణా! నువ్వెళ్ళిపోతే పో... గాని శాంతని మాత్రం యిక్కడ విడిచిపెట్టు." అన్నాడు బాధగా. కరుణాకర్ ప్రేమారావు మొహంలోకి చూశాడు. పసిపిల్లాడి మొహంలా అనిపించింది. ఆ కళ్ళల్లో కల్లాకపటం లేదు.

"శాంతని విడిచి పెడితే ఏం చేస్తావ్. ప్రేమించానని చెప్పి." "ముద్దు పెట్టుకోను. పెళ్ళి చేసుకుంటాను!" అన్నాడు శాంత కళ్ళల్లోకి చూస్తూ. కరుణాకర్ పగలబడి నవ్వాడు. శాంత, ప్రేమారావులూ శృతిగలిపేరు. □